

پیامی که ارزش مشارکت را دارد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: دوم پطرس ۱: ۱۲، ۱۶ تا ۲۱؛ مکاشفه ۱۹: ۱۱ تا ۱۸؛ مکاشفه ۱۴: ۱۴ تا ۲۰؛ جامعه ۱۲: ۱۳، ۱۴؛ مکاشفه ۱۴: ۶ تا ۱۲.

آیه حفظی: «آنگاه فرشته‌ای دیگر دیدم که در دل آسمان پرواز می‌کرد و انجیل جاودان با خود داشت تا ساکنان زمین را بشارت دهد، از هر قوم و طایفه و زبان و ملت که باشند. هم او به آواز بلند گفت: «از خدا بترسید و او را جلال دهید، زیرا که ساعت داوری او فرا رسیده است. او را بپرسید که آسمانها و زمین و دریا و چشمه‌ساران را او آفرید» (مکاشفه ۱۴: ۶، ۷).

مرگ فدیه گونه مسیح برای کل جهان بود؛ یعنی برای همه انسان‌هایی که تا به حال زندگی کرده‌اند، صرف نظر از زمان و مکان. بنابراین، سخن انجیل با همه انسانها از هر نوع زبان، فرهنگ، و پیشینه است. انجیل پلی میان شکافهای قومی است. این مژده فوق العاده خوب است که عیسی، با زندگی، مرگ، و قیام خود بر اصول و قدرتهای جهنمی پیروز شده است. تمامی پیام انجیل درباره مسیح است. او برای گناهان ما مُرد و اکنون به خاطر ما زندگی می‌کند. او یکبار به جهان آمد تا برای همیشه ما را از مجازات گناه و قدرت مرگ رهایی بخشد و دوباره خواهد آمد تا ما را از اسارتگناه نجات دهد. او مرگی را که سزاوار ما بود بر خود گرفت و مُرد تا ما در حیاتی که شایسته اوست، زندگی کنیم. در مسیح، ما عادل و مقدس شمرده شده ایم و روزی در جلال وی نیز شریک خواهیم بود. کتاب مقدس بر روی دو عملکرد عیسی متمرکز است. او یکبار آمد تا ما را نجات دهد و دوباره باز خواهد گشت تا آنچه را با پرداخت بهایی گزاف خریداری کرده با خود به خانه ابدی پدر خویش ببرد. مکاشفه، آخرین کتاب در کتاب مقدس، به ویژه برای آماده سازی جهان برای بازگشت دوباره عیسی مسیح نوشته شده است. این یک پیام حیاتی

برای این نسل است. در درس این هفته، ما رابط مکاشفه با جامعه معاصر قرن بیست و یکم را مورد مطالعه قرار خواهیم داد. ما با هم، درخواست عیسی از کلیسای روزهای آخر را برای به اشتراک گذاشتن پیام روزهای آخر مورد بررسی قرار خواهیم داد. درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۹۲ شهریور - ۹۱ سپتامبر آماده شوید.

یکشنبه

۲۳ شهریور

پیام حقیقتِ زمانِ حاضرِ پطرس

در سراسر تاریخ رستگاری، خداوند همواره پیام ویژه ای را از طریق کلام نبوی فرستاد تا مردم را برای آنچه قرار بود اتفاق بیفتد، آماده سازد. خداوند هرگز دست از اجرای اراده خویش باز نخواهد ایستاد (اشعیا ۴۶: ۹، ۱۰). خدا قوم خود را برای آینده با ارسال انبیا آماده می کند، انبیا پیام های او را پیش از فرا رسیدن ویرانی های داوری بر ملا می کنند (عاموس ۳: ۷). قبل از وقوع طوفان نوح، خداوند پیام خود را از طریق نوح به جهانیان فرستاد و هشدار داد که سیل در حال آمدن است. در مصر، خدا یوسف را منصوب نمود تا با هفت سال وفور نعمت برای هفت سال قحطی پس از آن آماده شود. انبیای یهود به رهبران اسرائیل هشدار دادند که اورشلیم بدست لشکریان بابل ویران خواهد شد. و پیام توبه و ندامت یحیی تعمید دهنده، ملتی را برای نخستین آمدن مسیح آماده کرد.

دوم پطرس باب ۱: ۱۲ را بخوانید. پطرس از چه عباراتی برای توصیف پیام خدا به نسل خود استفاده میکند؟

دوم پطرس باب ۱: ۱۶ تا ۲۱ را بخوانید. پیغام «حقیقت حاضر» که پطرس و شاگردانش اعلام کردند چه بود؟

پیام مهم و برجسته جاودانه برای قرن اول، این بود که مسیح آمده است. محبت پدر به جهانیان با قربانی شدن مسیح بر روی صلیب آشکار شد. اگرچه «مزد گناه مرگ است» و «همه گناه کرده اند و از جلال خدا محرومند. اما با رحمت و فیض خدا، همه به وساطت عیسی مسیح آزاد و به رایگان نیک محسوب میشوند و حیات ابدی برای همگان تضمین میشود. تا در این زمان، عدالت خدا کاملاً به ثبوت برسد، یعنی ثابت شود که خدا عادل است و کسی را که به عیسی ایمان می آورد، نیک می شمارد» (رومیان ۳: ۳۲؛ رومیان ۶: ۳۲؛ افسسیان ۲: ۸). پیام نجات و رستگاری در مسیح محدود به زمان نمی شود. این حقیقت موجود برای همه نسل ها می باشد.

آخرین کتاب، مکاشفه، عیسی و نجات ابدی او را در چارچوب زمان آخر را بیان میکند

تا مردم را برای بازگشت عنقریب او آماده میکند. مکاشفه، بطالت سنت بشری و دینداری خود محوری را بر ملا می کند. مکاشفه از ابتدا تا انتها، عیسی و کار او به نیابت از بشریت را آشکار میسازد.

عیسی گواه واقعی شخصیت پدرش است. او «فرمانده پادشاهان زمین» است. او کسی است که «ما را دوست دارد و با خون خود ما را از گناهانمان آزاد گردانید. ما را به سلطنت رسانید تا به عنوان کاهنان، خدا یعنی پدر او را خدمت کنیم» (مکاشفه ۱: ۱ تا ۶). تمام مکاشفه در مورد مسیح و پیام او برای آماده کردن قوم او برای بازگشت اوست که بزودی واقع می شود.

هنگامیکه در مورد کتاب مکاشفه تامل میکنید، چه چیزی به ذهن شما خطور میکند؟ آیا افکار شما بیشتر متوجه نمادهای نبوی و جانوران است، یا درباره عیسی است؟ فکر میکنید که چرا عیسی نبوت هایی را در مکاشفه به ما داده است؟ چگونه آنها نقشه های محبانه او برای بشریت را آشکار میکنند؟

۲۴ شهریور

دوشنبه

توجه زمان آخر مکاشفه

انجیل ها در درجه نخست بر آمدن اول مسیح تمرکز دارند. آنها داستان تولد، زندگی و خدمت، مرگ و رستاخیز او را بیان می کنند. اگرچه آنها از آمدن دوباره او صحبت می کنند، اما تاکید اصلی آنان بر آن نیست. با اینحال، تمرکز اصلی مکاشفه، اوج مجادله طولانی نسلها در طی قرنهاست. هر یک از این نبوت های مهم و اصلی آن با بازگشت با شکوه خداوند ما خاتمه می یابد.

مکاشفه باب ۱: ۷، مکاشفه ۱۱: ۱۵، مکاشفه ۱۴: ۱۴ تا ۲۰، و مکاشفه ۱۹: ۱۱ تا ۱۸ را بخوانید. نتایج مشابهی که در هریک از این آیات می بینید، چیستند؟

از اول تا آخرین فصل کتاب مکاشفه، اوج و نقطه عطف هر نبوت، آمدن مسیح است. «برّه قربانی» (مکاشفه ۵: ۱۲). و او دوباره به عنوان «پادشاه پادشاهان و خداوند خداوندان» خواهد آمد (مکاشفه ۱۹: ۱۶). و تمام دشمنانی که ظلم کردند و مردم را آزار و جفا دادند، از او شکست خواهند خورد (مکاشفه ۱۷: ۱۴). او آنان را از کابوس گناهان رهایی خواهد بخشید و آنان با شکوه و جلال با خدا در خانه او ساکن خواهند شد. مجادله بزرگ میان خیر و شر پایان خواهد یافت. زمینی نو ساخته خواهد شد، و نجات

یافتگان برای ابد با پروردگار خود زندگی خواهند کرد (مکاشفه ۲۱: ۱ تا ۴).
در مکاشفه ۲۲: ۷ (همچنین نگاه کنید به آیات ۱۲، ۱۷ و ۲۰)، مسیح می گوید: «اینک به زودی می آیم! خوشا به حال کسی که کلام نبوت این کتاب را نگاه می دارد». بنابراین، درخواست نهایی مسیح از تمام بشریت اینست تا به محبت او پاسخ دهند، فیض او بپذیرند، و برای آمادگی در بازگشت عنقریب او از حقیقت پیروی کنند. مکاشفه با دعوت مسیح بپایان می رسد، روح و عروس می گویند: «بیا!» هر شنونده ای باید بگوید: «بیا!» ای تشنگان بیابید، آب حیات را بپذیرید این بخششی است رایگان برای هرکس که طالب آن است» (مکاشفه ۲۲: ۱۷).

خداوند ما از همه کسانی که در پی حیات ابدی هستند، دعوت میکند تا نزد او آیند. او سپس از کسانی که پیام نجات او را پذیرفته اند، می خواهد تا مشتاقانه در زمان انتظار بازگشت او و پیوستن به او، از دیگران دعوت کنند تا پیام محبت او را بپذیرند. او ما را برای انجام رسالتش و اشتراک گذاری پیامش، به نزد دیگران میفرستد تا جهان برای بازگشت عنقریب او آماده شود. هیچکاری بیش از مشارکت با مسیح در ماموریت او برای جهان سزاوار پاداش نیست. در تحقق نقشه نجات مسیح در روزهای آخر هیچ چیزی موثرتر از همکاری با مسیح نیست.

مسیح بزودی خواهد آمد؟ یوحنا این سخنان را در حدود ۲۰۰۰ سال پیش از این می نویسد. بهر حال، با توجه به درک ما از وضعیت پس از مرگ، چرا بازگشت دوباره مسیح برای هر یک از ما در تجربه شخصی خودمان، هرگز بیش از یک لحظه پس از مرگ ما طول نمی کشید؟ چگونه این حقیقت به ما کمک می کند تا درک کنیم که چقدر آمدن مسیح عنقریب خواهد بود؟

۲۵ شهریور

سه شنبه

پیام زمانِ آخرِ مکاشفه

قلب تپنده مکاشفه، باب ۱۴ می باشد. این فصل برای قوم خدا که در روزهای آخر تاریخ بشریت زندگی میکنند از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. این باب پیام خداوند برای روزهای آخر به بشر را آشکار میکند. پیام روزهای آخر سه فرشته برای قوم خداوند و برای تمام بشریت بسیار مهم و حیاتی می باشد.

مکاشفه باب ۱۴: ۱۴ تا ۲۰ را بخوانید. در اینجا برای به تصویر کشیدن بازگشت پروردگار از چه نمادی استفاده شده است؟

در کتاب مقدس از نماد محصول [خرمن] برای توصیف بازگشت مسیح استفاده شده است (متی ۱۳: ۳۷ تا ۴۳، مرقس ۴: ۲۹). در مکاشفه باب ۱۴، برداشت محصول رسیده نشان

دهنده رستگاری صالحان است، و برداشت انگورهای تُرشیده، نابودی و هلاکت شیران را به تصویر می کشد. مکاشفه ۱۴: ۶ تا ۱۲ حاوی پیام نیاز مبرم برای آماده سازی زنان و مردان برای برداشت نهایی محصول زمین است.

مکاشفه باب ۱۴: ۶، ۷ را بخوانید. ماهیت پیام موجود در این دو آیه چیست؟ چگونه آنها به ما کمک می کنند تا به عنوان اعضای کلیسای روز هفتم درک کنیم که چه کسانی هستیم؟

پیام اولین فرشته در مکاشفه باب ۱۴، خطاب به خواست نسل قرن بیست و یکم برای هدف در زندگی آنهاست. این پیام معرف انجیل فیض و رحمت خداوند است، که عفو و بخشش را برای همه فراهم می کند. این پیام ما را از مجازات گناه مبرا میسازد و به ما قدرت می دهد تا بر آن غلبه کنیم.

این پیام، عزت نفس و خود ارزشمندی را در این واقعیت بنیان می نهد که مسیح ما را خلق نمود و رهایی بخشید. به عبارت دیگر [یعنی ما آنقدر ارزش آن را داشته ایم که خلق شویم و بعد از آن حتی از مرگ ابدی نیز رهایی یابیم]. حاکی از آن است که روزی تمام بی عدالتی ها با اجرای داوری نهایی خداوند به پایان می رسد. این مژده نیکو فوق العاده است، زیرا نشان می دهد بی عدالتی برای همیشه دوام نخواهد داشت.

«به یک مفهوم خاص، ادونتیستهای کلیسای روز هفتم انتخاب شده اند تا در دنیا نگهبانان و حاملان نور باشند. وظیفه آگاهی دادن به جهان در حال نابودی به آنها واگذار شده است. نور شگفت انگیز کلام خدا از آنان میدرخشد. وظیفه بسیار مهم اعلام پیامهای سه فرشته به آنان سپرده شده است. هیچ کار دیگری با اهمیت تر از این وجود ندارد. آنها نباید اجازه دهند هیچ چیز دیگری توجه آنان را به خود جلب کند» (الن جی وایت، بشارت، صفحات ۱۱۹، ۱۲۰). به عنوان کلیسا، اما حتی بسیار مهمتر، به عنوان فردی مستقل، چگونه میتوانیم این سخنان را جدی بگیریم و اهمیت این موضوع را درک کنیم؟

۲۶ شهریور

چهارشنبه

درک کامل تری از پیام خداوند

پیام روزهای آخر مکاشفه، نشان می دهد که مسیح، فیض نجاتبخش خود را برای کل بشریت می خواهد (مکاشفه ۱۴: ۶). این پیامی جدی و مهم است که از ما می خواهد تا در هر کاری که انجام می دهیم «ترس» از خداوند یا احترام و تمجید او را در نظر داشته باشیم، یعنی احترام به دستورات و اطاعت از فرامین او در پرتو نور داوری خداوند (مکاشفه ۱۴:

۷) «ترس از خدا» به نحوه طرز تفکر ما مربوط میشود. پیام از ما میخواهد به نحوی زندگی کنیم که باعث خرسندی خداوند باشد، و او را در جایگاه نخست افکار و مقاصد خود قرار دهیم. این یک نگرش از اطاعت است که ما را به سمت داشتن یک زندگی الهی سوق میدهد (امثال ۳: ۷، اعمال ۹: ۳۱، اول پطرس ۲: ۱۷). این پیام همچنین از ما دعوت میکند تا خداوند را «جلال دهیم». تکریم و تمجید خداوند به نحوه عملکرد ما در تمام جنبه های زندگیمان مربوط میشود.

جامعه باب ۱۲: ۱۳، ۱۴ و اول قرنتیان باب ۶: ۱۹، ۲۰ را بخوانید. چگونه این آیات به ما کمک میکنند تا مفهوم آنچه که هم ترس از خدا و هم تمجید و احترام به خداست را درک کنیم؟

در عصر بی مسئولیتی اخلاقی، که میلیونها انسان احساس میکنند که در قبال هیچکس بجز خودشان مسئول نیستند، این پیام زمان داوری به ما یادآوری میکند که ما مسئول اعمال خویش هستیم. بین رفتار احترام آمیز نسبت به خداوند، تبعیت از خداوند، و داوری ارتباطی وجود دارد. اطاعت، ثمرهٔ یک رابطه رستگار کننده با عیسی می باشد. عدالت او به تنهایی به اندازی ای نیکوست که کفایت می کند تا رای داوری را صادر نماید، و در پرتو عدالت اوست که ما ایمن و مصون هستیم. ما از طریق عدالت او زندگی میکنیم تا نام او را در هر کاری که انجام میدهیم جلال دهیم.

مکاشفه باب ۷: ۱۴، مکاشفه ۴: ۱۱، پیدایش ۲: ۱ تا ۳، و خروج ۲۰: ۸ تا ۱۱ را بخوانید. اساس عبادت راستین خداوند چیست، و چگونه سبت این مفهوم را بازتاب می دهد؟

شیطان به سبت حمله کرده است زیرا میداند که سبت قلب تپنده پرستش است. روز سبت، مسیح را به عنوان خالق تکریم میکند و به همه مردان و زنان در هر جای جهان می گوید، «او را پرستید که آسمانها و زمین و دریا و چشمه ساران را آفرید» (مکاشفه ۷: ۱۴). روز سبت ما را فرا میخواند تا به پرستش مسیح به عنوان کسی که ما را آفریده بازگردیم، کسیکه به ما حسی از عزت نفس واقعی می بخشد.

در مورد اینکه چقدر روز سبت به عنوان یادآور خداوند به عنوان خالق ما مهم است، بیندیشید، بنابراین، تنها اوست که شایسته پرستش است. سرانجام، چه فرمان دیگری از خداوند مهمتر از این فرمان اوست، که هفتمین روز زندگی خود در هر هفته را به منظور یادآوری او به عنوان خالق خود اختصاص دهیم؟

آخرین درخواست خداوند

مکاشفه ۱۴: ۸، مکاشفه ۱۷: ۳ تا ۶، و مکاشفه ۱۸: ۱ تا ۴ را بخوانید. در خصوص بابل روحانی از این آیات چه می آموزیم؟

در کتاب مکاشفه، اصطلاح «بابل» نمادیک سیستم دروغین مذهبی است که اساس آن وظایف انسانی، سنت های ساخت بشر، و تعالیم اشتباه است. این سیستم، نوع بشر را تمجید و تکریم میکند و خودپرستی و خویش عادل پنداری را گرمی داشته و خود را بالاتر از مسیح و زندگی عاری از گناه او میداند. این سیستم مذهبی دستورات معلمان مذهب انسانی را بالاتر از فرامین و احکام خداوند قرار میدهد. بابل، مرکز بت پرستی، خورشید پرستی، و تعالیم دروغین از جاودانگی روح بود. این سیستم مذهبی دروغین، بسیاری از اعمال عبادی بابل را خیلی ماهرانه و ظریف در مراسم پرستشی خود ادغام کرده است. پیام ایام آخر خداوند برای سیاره در حال نابودی ما، همان پیام مسیح و عدالت اوست. این طنین صدای درخواست آسمانی است «بابل سقوط کرده است! بابل بزرگ سقوط کرده است! ... ای قوم من از این شهر بیرون آید» (مکاشفه ۱۸: ۲، ۴). خداوند، کلیسای ادونتیسست روز هفتم را بنا کرده است تا پیام مسیح را با تمام وجود تمجید کند. برای تمجید مسیح باید هر آنچه را که او تعلیم داده جلال دهیم. وظیفه کلیسای ادونتیسست باید بشارت او باشد که «راه»، حقیقت، و حیات است (یوحنا ۱۴: ۶). کلیسای ادونتیسست باید خطایای بابل را که بر خلاف حقایق مسیح است، افشا کند.

مکاشفه باب ۱۴: ۷، ۹ تا ۱۱ را بخوانید. چه نشانه ها و آیات متضاد پرستشی در این آیات برجسته شده است؟

مکاشفه باب ۱۴ دو عمل عبادی متفاوت را توصیف می کند، پرستش خالق، و پرستش جانور[شریر]. این دو عمل عبادی پیرامون روز عبادت خداوند، سبت حقیقی، و روز جایگزین سبت و یا سبت دروغین است. روز سبت نشانگر آرامش، اطمینان، و امنیت است که ما در مسیح، خالق، ناجی، و پادشاه آینده خود داریم. روز جایگزین سبت هم نشانگر انسان و یک روز جعلی دروغین استوار بر استدلال انسان و احکام ساخته دست بشر است.

مکاشفه ۱۴: ۱۲ را بخوانید. این آیه به ما چه می گوید، به ویژه در قالب آنچه که پیش از آن آمده بود؟ چگونه شریعت و فیض، هر دو در این آیه بیان میشوند و این مطلب در باب شریعت و فیض که هر دو از جنبه های جدانشدنی انجیل هستند، چه می گوید؟

تفکری فراتر: «خدا کلیسای خود را امروز فراخوانده است، تا مانند چراغی بر روی زمین بتابد، همانطور که او اسرائیل باستان را فراخواند. توسط کنار زنده‌توانی پرده حقیقت، پیامهای فرشته اول، دوم و سوم، آنان را از کلیساها و دنیا جدا کرده است تا آنان را به جایگاه مقدس خود نزدیک کند. او آنان را امانتدار شریعت خود کرده و در این زمان، حقایق بزرگ نبوی را به آنان سپرده است. همانند الهام های مقدسی که به اسرائیل کهن سپرده شد، اینها اعتقاد و امانتی مقدس هستند که باید به جهانیان اعلام شود.

«سه فرشته باب ۱۴ مکاشفه، نماد مردمی هستند که نور و روشنایی پیامهای خدا را می پذیرند و به عنوان ماموران و عاملان او در چهارگوشه زمین پیام هشدار او را اعلام میکنند. مسیح به پیروانش اعلام می کند: «شما نور جهان هستید» (متی ۵: ۱۴). صلیب جلجتا خطاب به هر جانی که مسیح را قبول کند، می گوید: ارزش روح را ببین. به تمام نقاط دنیا بروید و این مژده را به تمام مردم اعلام کنید» (مرقس ۱۶: ۱۵). هیچ چیز نباید مانع شما شود. این تنها کار مهم زمان ما است؛ محبتی که مسیح برای رستگاری روح انسانها با نثار جانش آشکار ساخت، همه پیروانش را ترغیب خواهد کرد.

«مسیح همه را می پذیرد، و با شادمانی می پذیرد! هر عامل انسانی که خود را تسلیم و وقف او کند را می پذیرد. او انسان را به اتحاد بالوهیت میرساند، تا بتواند اسرار محبت مسیح جسم پوشیده را به جهان اعلام کند. از او سخن بگوئید، دعا کنید، سرود بخوانید، و دنیا را با پیام حقیقت او پر کنید، و کماکان آن پیام را تا مناطق دوردست اعلام کنید.» - الن جی وایت، اندرزهایی برای کلیسا، صفحات ۵۸ و ۵۹.

سؤالاتی برای بحث

۱. چگونه پیامهای سه فرشته در باب ۱۴ مکاشفه، ماهیت کلیسای ادونتیست را مشخص میکند؟

۲. درباره روز سبت و اهمیت آنچه را که معرف آن است، فکر کنید. همانطور که در این هفته دیدیم، پیام حاوی سبت بسیار مهم است برای اینکه خداوند فرمان میدهد که ما یک هفتم از زندگیمان را به او به منظور به یاد آوردن او به عنوان خالق و ناجی خود اختصاص دهیم. همچنین غیرمتشابه با یک کوه مقدس یا شهر مقدس، مجبور نیستیم تا به آنجا برای عبادت برویم. هر هفته، سبت به سرعت فرا می رسد. چگونه این حقیقت همچنین به ما کمک میکند تا اهمیت این روز و آنچه را که به آن اشاره دارد، درک کنیم؟

۳. چگونه می توانیم عقیده سقوط بابل یا مفهوم جانور را به شیوه ای جذاب توضیح دهیم؟ یعنی، چگونه میتوانیم این حقایق را به شیوه ای که توهین آمیز نباشد بیان کنیم؟ حتی باید درک کنیم که با وجود تلاش های ما برخی از افراد رنجیده خاطر خواهند شد.